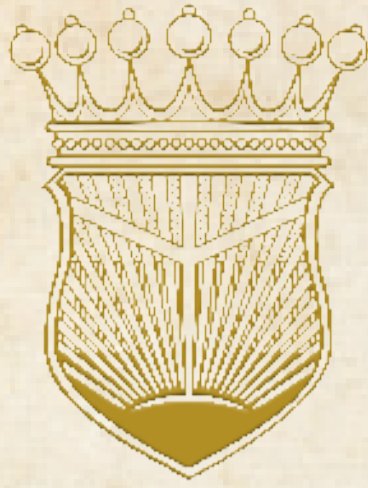

nederlands
niederländisch

Königreich Deutschland

Koninkrijk Duitsland

Gr*undwet* (A)^(A)

Preambule

Wij, vrije Soeverijn en vertrouwensman van het nieuwe rijk, voorbereidingen treffend voor de toekomstige te kiezen en de te kronende koning bij de gratie Gods, de koning van Duitsland, ons bewust van onze verantwoording voor de Schepper van alle wezens en de mensen, ingebed in de eeuwig geldende scheppingswetten, bevlogen van de wil, de vrijheid, de vrede en de vooruitgang in de wereld te dienen, zich bewust dienaar van God en alle mensen te zijn, verbinden wij ons met deze grondwet tot respect voor de gehele schepping, tot de onvervreemdbare mensenrechten, tot de verstandhouding der volkeren en tot vrede, bepalen en verkondigen, wat volgt:

Fundamenteel

Waar, in deze grondwet, een man wordt aangeduid, wordt zowel man als vrouw bedoeld.

Paragraaf 1:

De staat

Artikel 1 Naamgeving

Het nieuwe Duitsland voert als staat de naam Koninkrijk Duitsland.

Artikel 2 Staatsvlag

De staatsvlag van het Koninkrijk Duitsland is van boven naar beneden goud-rood-zwart met een zilveren opgaande zonnepijl, die, op een zwarte achtergrond, in 21 stralen over de gehele vlag schijnt. De staatsvlag wordt met een wet bekend gemaakt.

Artikel 3 Staatsvorm

(1) Het Koninkrijk Duitsland is een nieuwe staatsvorm. Het verenigt de vorm van een directe, omhoog gaande democratie in de organisatiievorm van een Radenrepubliek met een constitutionele monarchie met een gekozen koning.

(2) Het Koninkrijk Duitsland is een van het Duitse volk en van de Duitse burgers gelegitimeerde constitutionele monarchie met een gekozen koning.

Artikel 4 Veranderingen van de grenzen

(1) De verandering en/of uitbreiding van de grenzen van het staatsgebied worden in een toetredingsblad van het Koninkrijk Duitsland meteen na de rechtsgeldige toetreding gepubliceerd.

(2) De veranderingen van de grenzen tussen gemeenten, het creëren van nieuwe gemeenten en het samengaan van bestaande gemeenten benodigen een meerderheidsbesluit van de daar woonachtige, kiesgerechtigde onderdanen.

Het Staatshoofd

Artikel 5 Titel

(1) Het staatshoofd draagt de titel Koning van Duitsland

(2) De koning als staatshoofd oefent zijn recht in de staatsmacht overeenkomstig de bepalingen van deze grondwet en de andere wetten uit.

Artikel 6 Hoofdstad

(1) De koning heeft zijn hoofdzetel in de hoofdstad van het koninkrijk.

(2) De hoofdstad kan door de koning, door de president van de staatsraad, door de staatsraad of door een beslissing van de burgers te allen tijde verandert worden. De koning heeft een vetorecht.

Artikel 7 Staatsmacht

- (1) De staatsmacht is in de koning en in de Demos verankerd en wordt op grond van de bepalingen van deze grondwet uitgeoefend.
- (2) De koning benoemt een minister uit de staatsraad als zijn plaatsvervanger. Totdat de staatsraad samengesteld is, kan de koning een, door hem, gevolmachtigde, de vervanging opdragen.

Artikel 8 Het kiezen van de koning

- (1) De eerste koning wordt uit de kringen van de staatsraad of de districtsraden op voorstel van de hoogste Souverein door de kiesgerechtigde burgers, zonder dat die zich beraden, direct gekozen.
- (2) Iedere Duitser, die tot de Deme-stand behoort, kan na zijn veertigste levensjaar tot koning gekozen worden.
- (3) Iemand kan slechts dan tot koning gekozen worden, als hij een gefundeerde opleiding in rechten, financiën, economie, administratie, ethiek, communicatie en alfa wetenschappen naar de nieuwe Duitse opleidingsnormen afgerond heeft.
- (4) De koning wordt voor het leven gekozen. Hij moet zijn taken het welzijn van het Duitse volk wijden, naar beste vermogen nadelen afwenden en het geluk van het volk doen toenemen.

Artikel 9 Opvolging

- (1) De koning draagt zijn opvolger en het stelt moment van de opvolging voor. Hij kan zijn opvolger op ieder moment kiezen.
- (2) De opvolger van de koning heeft, totdat hij gekozen is, de titel troonopvolger. De troonopvolger moet tijdig in de ambtsbezigheden van de koning ingevoerd worden.
- (3) Iedere troonopvolger wordt nog voor het ontvangen van de koningswaardigheid, met betrekking tot de koninklijke eer en waardigheid in een oorkonde bekend gemaakt en onder ede verklaren, dat hij het Koninkrijk Duitsland overeenkomstig de bepalingen van deze grondwet en de andere wetten regeren, zijn integriteit behouden en de koninklijke rechten en plichten onafscheidbaar en op gelijke wijze in acht nemen zal.

Artikel 10 Opgaven van de koning

- (1) De koning staat garant voor de grondwet en is aan deze gebonden.
- (2) De koning valt, tijdens zijn ambtsperiode, niet onder de rechtspraak. Hetzelfde geldt voor alle, van de koning benoemde, leden van de regering, die voor de koning de functie als staatshoofd uitvoeren.
- (3) Met het inwerkingtreden van deze grondwet heeft de koning de bevoegdheid om iedere misaching van de grondwet en andere wetten door een staatsinstelling of een functionaris per verordening ongedaan te maken en heeft dan de plicht om alle noodzakelijke maatregelen te treffen om de rechtmatige toestand weer te herstellen. Bovendien heeft hij het recht om zelf wetsvoorstellen bij de staatsraad in te dienen. Ook voor het aannemen van deze wetsvoorstellen is het stemmen door de stemgerechtigden noodzakelijk.
- (4) Als de staatsraad zijn taken aanvaardt, zal de koning die rechten opgeven, die bevoegdheden afstaan en die taken neerleggen, die aan de staatsraad en andere organen met deze grondwet overgedragen zijn. De koning heeft dan vooral een representatieve en raadgevende functie.

Artikel 11 Vertegenwoordigingsrechten van de koning

- (1) De koning vertegenwoordigt de staat in alle betrekkingen bij buitenlandse staten.
- (2) Staatsverdragen, waarmee een staatsgebied het Koninkrijk toetreedt of uitreedt of waarmee staatseigendom verkocht worden, waarmee over staatshoofdrechten of over staatsprivileges wordt

beschikt, waarmee een nieuwe staatsschuld of -verplichting wordt aangegaan, die een inbreuk doen in de rechten en vrijheid van de onderdanen, moeten voor de geldigheid, de toestemming van de staatsraad krijgen. De koning heeft bij staatsverdragen een vetorecht en het recht tot cassatie.

Artikel 12 Geldigheid van wetten, gratie

- (1) Iedere wet geldt eerst na de toestemming van de koning.
- (2) De koning heeft het recht gratie, strafvermindering en strafverandering te verlenen voor rechtsgeldige straffen en begonnen gerechtelijk onderzoek te seponeren.
- (3) Ten gunste van een, wegens zijn ambtshandelingen veroordeelde, lid van de regering kan de koning het recht van gratie of strafvermindering slechts met toestemming van de staatsraad uitoefenen.

Artikel 13 Verlies van de koninklijke positie

- (1) De koning kan zijn positie, door een ernstig vergrijp tegen deze grondwet of tegen strafwetten, verliezen of hij kan zijn positie verliezen, als hij voor langere tijd lichamelijk, emotioneel of mentaal niet meer in staat is zijn taken te vervullen.
- (2) Voor het beginnen van een afzettingsprocedure van de koning is eerst een verzoek tot afzetting nodig, die door minstens 51 van honderd leden van de staatsraad, met voor- en familienaam ondertekend moet zijn. De kiesgerechtigde onderdanen van het Koninkrijk Duitsland moeten dan onmiddellijk over een afzetting beslissen. De afzetting wordt van kracht als minstens 51 van honderd kiesgerechtigde onderdanen daarmee akkoord gaan.

Artikel 14 President

Als geen koning gekozen is, de koning gestorven is, een afzettingsprocedure loopt of als het onmogelijk is, dat de koninklijke taken vervuld worden, is de staatsraad de hoogste instantie van het koninkrijk. In dit geval kiest de staatsraad uit een van zijn leden de hoogste functionaris en de vertegenwoordiger van het Koninkrijk Duitsland. Deze heeft de titel president en oefent de taken van de koning uit. De tijd voor het presidentschap is tot 2 jaren beperkt. In deze periode moet een nieuwe koning gekozen worden. Als dan geen koning gekozen is, moet de president het koningschap op zich nemen. De details worden door een wet geregeld.

Staatstaken

Artikel 15 De staat als expressie van het scheppingsregime

- (1) Het Koninkrijk Duitsland is een staatsvorm, die zich op de eeuwig geldende scheppingswetten oriënteert en zijn aard in deze vorm tot uitdrukking brengt.
- (2) De grondwet en de rechten van de Deme, burgers en onderdanen worden door de koning en door de raden, die in verbinding staan met de ambtenaren, beschermd.

Artikel 16 De staat als garant voor het scheppingsregime

- (1) De hoogste taak van de staat is de stimulering van de welvaart van het gehele volk. Met deze gedachte zorgt de staat voor het maken en voortbestaan van het recht en voor de bescherming van de religieuze, zedelijke en economische belangen van het Duitse volk.
- (2) De staat, als uitvoerder van de wil van het volk, moet ervoor zorgen, dat iedereen zoveel mogelijk geluk, zelfbeschikking, vrijheid, gezondheid, opleiding en zelfontplooiing kan krijgen.

(3) Het Koninkrijk Duitsland moet het de, binnen de grenzen levende, mensen mogelijk maken, om in vrijheid, vrede en geluk met elkaar te kunnen leven en daarop baserend te stimuleren, dat het leven van de mensen door het eeuwig geldend scheppingsregime wordt bepaald.

Artikel 17 De officiële taal

De Duitse taal is bestuurstaal en officiële taal en wordt beschermd door deze grondwet. Dat geeft de koning het recht alle noodzakelijke maatregelen, ter bescherming van de moedertaal van de Duitsers, te treffen.

Artikel 18 Het onderwijssysteem

- (1) De staat is, met bijzondere zorgvuldigheid, de opvoeding en onderwijs toegewijd.
- (2) Er is een algemene leerplicht. Het gehele opvoedings- en onderwijsveld staat onder staatstoezicht. De staat zorgt ervoor, dat het onderwijs in de elementaire vakken in openbare scholen gratis gegeven worden. Godsdienstonderwijs kan ook door kerkelijke instanties gegeven worden.
- (3) Privé-onderwijs wordt toegestaan, voorzover het aan de wettelijke bepalingen, wat betreft de leerdoelen en de faciliteiten in de openbare scholen, voldoet.
- (4) De staat maakt het mogelijk, dat onbemiddelde, begaafde leerlingen hogere scholen kunnen bezoeken.

Artikel 19 Gezondheid

- (1) De volksgezondheid is een groot goed en staat onder de bijzondere bescherming van deze grondwet. De staat stimuleert haar behoud en verbetering in alle delen.
- (2) De gehele gezondheidszorg staat onder toezicht van de staat. Er is slechts één staatszorgverzekering (ziektekostenverzekering). Het overschot^(B) komt de staatskas ten goede.
- (3) De staat moet ervoor zorgen, dat iedere Duitser de mogelijkheid heeft, zijn gezondheid zelf in stand te houden, te herstellen of te verbeteren. De staat moet, met het onderwijs- en gezondheidsveld, zo stimuleren, dat ieder mens de verantwoording voor zijn gezondheid erkennen en zelf actief daaraan werken kan. De staat moet daarbij alle mensen, door een van toepassing zijnd onderwijsaanbod en andere vormen van voorlichting, helpen.
- (4) Op produkten, die de gezondheid nadelig beïnvloeden of nadelig beïnvloeden kunnen, kan belasting geheven worden.

Artikel 20 Bescherming van de arbeidsgeschiktheid

- (1) De staat beschermt het recht op arbeid en de arbeidskracht.
- (2) De zondag en de van de staat erkende feestdagen zijn, ongeacht hoe bepaalde wettelijke regelingen van de zon- en feestdagen zijn, publiekrechtelijke rustdagen. De feestdagen worden met een wet bekend gemaakt.

Artikel 21 Bescherming van autarkische voorzieningen

- (1) Voor het verbeteren van de beroepsbekwaamheid en het behartigen van de economische staatsbelangen wat betreft de zekerheid en zorg, stimuleert en ondersteunt de staat het oprichten van staatsbedrijven, landbouwbedrijven, bedrijfsleven en industrie.
- (2) Het scheppen en instandhouden van zelfvoorzienende en regionale levensvoorzieningen, heeft de bijzondere zorg van de staat.

Artikel 22 De verkeerswegen

- (1) De staat richt zijn bijzondere aandacht op een verkeerswezen, dat aan de moderne behoeften voldoet.

(2) Het soevereiniteitsrecht over de waterwegen komt de staat toe. Het gebruik, de uitbating en bescherming van de waterwegen moet met wetgeving, met inachtnaam van de ontwikkeling van de techniek en het behoud van de natuurlijke basis van het leven, geregeld en gestimuleerd worden.

Artikel 23 Soevereiniteit over natuurlijke hulpbronnen

De staat oefent over jacht, visserij, houtindustrie en mijnwezen soevereiniteitsrecht uit en beschermd met het besluit van de desbetreffende wetten, de belangen van de landbouw, de fauna en flora en de aarde.

Artikel 24 Eerlijke procesgang

(1) De staat zorgt voor een snelle en eerlijke procesgang en tenuitvoerlegging en ook voor een snelle en eerlijke rechtspraak.

(2) Het beroepsmatig uitoefenen van de vertegenwoordiging der partijen moet wettelijk geregeld worden.

Artikel 25 Bescherming van het natuurlijk fundament van het leven

(1) De aarde, als zelfstandig levend wezen, is het natuurlijke fundament van alles wat leeft. Haar te beschermen is een van de urgentste taken van de staat. De staat verklaart verplicht te zijn om dit bewuste wezen te achten, te beschermen en als zelfstandige juridische persoon, met het recht op leven, lichamelijke onschendbaarheid en gezondheid, te behandelen. De aarde geniet alomvattende bescherming door deze grondwet.

(2) Haar natuurlijke hulpbronnen zijn gemeenschappelijk bezit. Het wordt niemand toegestaan om zich de natuurlijke hulpbronnen van de staat toe te eigenen.

(3) Grondstukken, al dan niet met bebouwing, percelen, kavels, bodemschatten, water, hout en andere hulpbronnen kunnen slechts in zulke hoeveelheden eigendom zijn, dat ze het eigen gebruik dekken.

(4) Alle technologische procédés und handelingen, die het leven, de lichamelijke onschendbaarheid of de gezondheid van de aarde, de mensen, de fauna of de flora in gevaar brengen, zijn slechts bij uitzondering, slechts met toestemming en onder direct toezicht van de Duitse staat toegestaan en daarop kan belasting geheven worden.

Artikel 26 Bescherming van rechten met hogere rang

(1) Het natuurrecht, het internationale verdragsrecht en het volkenrecht zijn delen van het Duitse recht. Ze moeten in de staat gerespecteerd worden, als ze deze grondwet niet tegenspreken. Als deze rechten geschonden worden, zal de staat zich inspannen om deze rechten op passende wijze te herstellen. Hij kan daarvoor van internationale organisationen gebruik maken.

(2) Volkenrechtelijke of internationale verdragen of rechten - of verdragen of rechten van andere staten, die door hun toepassing of aanzien uitbuiting, misbruik, minachting van de menselijkheid, minachting van de rechten der aarde of andere misstanden mogelijk maakt, stimuleert of betreffen, zijn onbelangrijk en geen bestanddeel van het Duitse recht.

De staatsraad

Artikel 27 De staatsraad

- (1) De leden van de staatsraad zijn afgezanten en de hoogste vertegenwoordigers van de Duitse districtsraden.
- (2) Zij hebben een volmacht van hun district voor bepaalde handelingen, zijn aan de besluiten van hun raadsvergaderingen gebonden en vertegenwoordigen met hun stem hun district.
- (3) Hun raadslidmaatschap is voor onbepaalde tijd. Het is een gevolg van de verkiezingen in hun kiesdistrict en de vervolgvierkiezingen in de hogere regio- en districtsstructuren en op basis van hun competenties, die zij in de examens voor raadsleden aantonen moeten.
- (4) De staatsraad creëert een, voor de omvang van zijn taken, afgestemd slank bestuur.
- (5) De staatsraad beslist over verzoeken tot toelating en invoering van regionale metaalmiddelen.

Artikel 28 Buitenlandse betrekkingen

- (1) Het onderhouden van de betrekkingen met buitenlandse staten is taak van de staatsraad, die dit bij voorkeur de koning dit laat doen. De koning kan gemachtigden benoemen, die hem in afzonderlijke situaties vertegenwoordigen.
- (2) Voor het afsluiten van een verdrag, dat een bijzondere betrekking met een Duits gebied betreft, moet de raad van het betrokken gebied op tijd gehoord worden.

Staatsbedrijven

Artikel 29 Eigendomsbetrekkingen van de staatsbedrijven

- (1) De koning is, tot het in leven roepen van de staatsraad, de enige exploitant en eigenaar van de staatsbedrijven. Verkoop en deelverkoop zijn ontoelaatbaar, als daardoor de zelfvoorzienendheid van het Duitse volk niet meer zeker is of dat de warenkwaliteit en dienstverlening van de staat verminderd.
- (2) De koning beslist prioritair over de aanwending van de middelen.
- (3) Alle overschotten van de staatsbedrijven moeten de Duitse staatshuishouding ten goede komen en opnieuw voor de stimulering van het algemeen welzijn gebruikt worden. Uitzonderingen kunnen op verzoek toegelaten worden, als de natuurlijke fundamenteën van het leven geacht en beschermd, de persoonlijkheidsrechten van anderen niet beperkt en de normen van deze grondwet nagekomen worden.
- (4) Als een gemeente of een vereniging-van-gebieden een verzoek indient, kan de Duitse staat enkele wetgevingsbevoegdheden, die niet meer tot de lokale gemeenschap behoren, aan de verzoeker overdragen, als het verzochte niet tot verstoring van de openbare orde in andere gemeenten of een vereniging-van-gebieden of tot misstanden voert.

De wetgeving van de staat

Artikel 30 Indienen van wetsvoorstellen

- (1) Wetsvoorstellen worden bij de staatsraad door de leden van de staatsraad zelf, door de koning of door de Districtsraden ingediend.

(2) De staatsraad kan voor het in ontvangst nemen en behandeling van wetsvoorstellen gevolmachtigden benoemen. De gevolmachtigden hebben de opdracht, de wetsvoorstellen binnen 2 maanden te toetsen, ze indien nodig te veranderen en de bij staatsraad in te dienen. Bij complexe wetsvoorstellen kan op verzoek van de gevolmachtigden bij de staatsraad een termijnverlenging toegestaan worden.

Artikel 31 Wetgevingsprocedures

- (1) Nieuwe Duitse wetten worden door de staatsraad besloten.
- (2) Een, van de staatsraad besloten, wet komt tot stand, als minstens twee derde deel van de leden van de staatsraad het wetsvoorstel toegestemd heeft en dat de wet door de koning ondertekend is.
- (3) Een besloten wet gaat na de ondertekening door de koning onmiddellijk in.

Het staatsbestuur

Artikel 32 Toegang tot een openbaar ambt

- (1) De koning creëert de, voor de voltrekking en doorvoering van de wetten, nodige bestuursvoorzieningen.
- (2) Voor iedere staatsburger zijn de openbare ambten, onder inachtneming van de wettelijke bepalingen en zijn persoonlijke geschiktheid, direct toegankelijk.
- (3) De staat stimuleert bij zijn volk de acceptatiebereidheid van verantwoording en het streven om zich in te spannen om burger- en kiesrechten te verdienen.
- (4) De staat stimuleert bij zijn burgers de bereidheid om zich als onbetaalde vrijwilliger voor de gemeenschap in te zetten en om tot een openbaar ambt toegelaten te worden.

Artikel 33 Functionarissen

- (1) Er wordt een beroeps-ambtenarij in de staat gecreëerd. De beroeps-ambtenaren zijn de functionarissen van de staat. Voor de tenuitvoerlegging van de organisatie en het afdwingen van deze grondwet, zijn de functionarissen de staat van dienst.
- (2) De functionarissen van de staat zijn dienaren van het gehele Duitse volk. Zij hebben het recht deze grondwet af te dwingen, te verdedigen en hun taken gewetensvol binnen de geldende wetten te vervullen.
- (3) Functionarissen in lagere en middelste dienst kunnen door de gemeenteraad of door een hogere vereniging-van-gebieden ingezet worden. Ze kunnen op ieder moment opgeroepen worden en bij fouten weggestuurd worden. Zij moeten minstens voor deel 1 van het Nieuw Duits Bestuursexamen geslaagd zijn.
- (4) Functionarissen in hogere dienst worden in de regel direct door de plaatselijke Gemeente-Deme gekozen. Zij moeten minstens voor deel 2 van het Nieuw Duits Bestuursexamen geslaagd zijn. Details worden door een wet geregeld. Functionarissen in hogere dienst kunnen slechts op grond van grove fouten inzake de grondwet of de strafwetten weggestuurd worden. Zij moeten voor het ontslag gehoord worden en hebben op hun 8 verzoek de mogelijkheid om het vergrijp, in een openbaar proces, uit te leggen.
- (5) Iedere persoon, die bij de staat een dienstverband heeft en opzettelijk fouten gemaakt heeft inzake de bepalingen van de grondwet of de nieuwe Duitse wetten, is wettelijk aansprakelijk voor de onstane schade bij de gemeenschap en ook bij de burgers. De aansprakelijkheid is uitgesloten, als de handeling van de functionaris of dienstdoende ten doel had een direct naderend of aanwezig, aanzienlijk gevaar af te wenden en de handeling verhoudingsgewijs was. Details worden door een wet geregeld. Er mag daarbij niet tegen het algemeen erkend gewoonterecht verstoten zijn.

Artikel 34 Recht op zelfbestuur, toetreding tot de Duitse staat

(1) De grondwettelijke orde in de Duitse staat, in de toegetreden steden en gemeenten en andere verenigingen-van-gebieden, in toegetreden organisaties, die een eigen rechtslichaam zijn en in andere gemeenschappen moet met de grondbeginselen van de nieuwe Duitse Staat en deze grondwet overeenkomen.

(2) De steden en gemeenten hebben het recht, op hun verzoek en met toestemming van de staatsraad, om zich zelf te besturen. Zij kunnen in het kader van deze grondwet hun eigen regeling creëren. De steden en gemeenten wordt het recht verleend alle kwesties van de plaatselijke gemeenschap, lettend op deze grondwet, zelf en in eigen verantwoording te regelen. Ook gemeente-verbanden en steden-bondgenootschappen hebben, lettend op deze grondwet, het recht zich zelf te besturen.

(3) De garantie voor het zelfbestuur omvat ook het recht van de financiële zelfvoorziening en eigendomsverantwoordelijkheid. In het kader van het recht op zelfbestuur, hebben de verenigingen-van-gebieden, in afspraak met de hogere raden, het eigen recht geld te maken, lettend op de strikte naleving van de bepalingen van deze grondwet. De nieuwe Duitse Mark moet, bij voorkeur, als betaalmiddel, in samenwerking met de Koninklijke Duitse Staatsbank, uitgegeven worden. Eigen regionale betaalmiddelen zijn, na verzoek, geoorloofd, voorzover zij voldoen aan de richtlijnen van deze grondwet.

(4) De staat garandeert deze grondwettelijke regeling in de gehele Duitse staat, in de toegetreden landen, steden, gemeenten, steden-bondgenootschappen, gemeente-verbanden en andere verenigingen-van-gebieden en landerijen en is gemachtigd alles te doen, om deze regeling in het toetredingsgebied door te zetten.

(5) Als een gebied tot deze grondwet en zijn orde toetreedt, verdwijnt de oude rechtsorde in het gebied dat toegetreden is. Dan gelden daar uitsluitend deze grondwet en alle verdere daaruit voortvloeiende regelingen en wetten.

Artikel 35 Volks- en burgervertegenwoordiging

(1) In de Duitse steden en gemeenten en in de Duitse staat hebben het volk en de burgers een vertegenwoordiging. De desbetreffende lokale Raad bestaat uit de vertegenwoordigers van en uit de lokale gemeenschap, die met een vrije, rechtstreekse, gelijke en open verkiezing gekozen zijn.

(2) Niemand mag, wegens zijn verkiezing, voordelen of nadelen ondervinden. De staat garandeert de rechten van alle kiezers en gekozenen en staat voor een ongelimiteerde tolerantie en gelijkheid van iedere kies-mening. Niemand mag tot kiezen gedwongen worden.

Artikel 36 De bestuursorde van de staat

(1) De stad- en gemeenteraden bepalen door directe verkiezingen een persoon uit hun midden, die minstens voor deel 1 van het Nieuw Duits Bestuursexamen geslaagd is. De zo gekozen persoon heeft, als afgezant, het recht en is bevoegd tot bepaalde handelingen, om de belangen van de stad of gemeente in de volgende laag van het gemeenschappelijk georganiseerd bestuur te behartigen. De afgezant vertolkt met zijn stem de wil van zijn stad of gemeente. Hij is aan de besluiten en opdrachten van zijn achterban gebonden. De afgezant werkt op vrijwillige basis^(C).

(2) Uit een aantal van minstens zeven en hoogstens 49 vertegenwoordigers van aparte samenliggende steden en gemeenten wordt een college van minstens één en hoogstens drie vertegenwoordigers gekozen. Deze vertegenwoordiger(s) moet(en) minstens voor deel 2 van het Nieuw Duits Bestuursexamen geslaagd zijn. Deze heeft/hebben het recht deze samenliggende steden en gemeenten te vertegenwoordigen en in hun naam rechtsbindend te handelen. Hij/Zij is/zijn aan de besluiten en opdrachten van zijn/hun achterban gebonden.

(3) Op deze manier handelen de vrije steden en gemeenten in opstijgende organisatievorm en geven zichzelf de structuur van hun keuze. De details worden door een wet geregeld.

(4) Iedere vrije stad en vrije gemeente heeft dat recht om een hogere verenigingen-van-gebieden toe te treden, de verenigingen-van-gebieden te wisselen of zichzelf te besturen.

(5) Als er sprake is van een zelfbestuur zonder toetreding tot een verenigingen-van-gebieden, heeft de stad of gemeente geen recht tot inspraak en niet de mogelijkheid invloed uit te oefenen in de organisatie van de omgevende steden en gemeenten. Op verzoek is op ieder moment weer een zetel, eerst op proef, beschikbaar. De proeftijd duurt tot aan een jaar. In deze tijd zijn de mogelijkheden van de stad of gemeente, om invloed uit te oefenen op regionale en bovenregionale beslissingen, beperkt. Bij een wissel van een stad of gemeente in een andere, hogere verenigingen-van-gebieden is deze periode van beperkte recht van inspraak een half jaar. Een uitzondering op deze regel wordt toegestaan, als minstens driekwart van de raad van de nieuwe verenigingen-van-gebieden daarmee akkoord is.

Artikel 37 Ambtelijke hulp

(1) Alle bestaande instanties binnen de staat verlenen wederzijdse ambtelijke hulp.

(2) Iedere raad van een verenigingen-van-gebieden is verplicht om op het werk van de lagere raden toezicht te houden. Hij heeft ook het recht om het nakomen van deze grondwet per verordening direct door te zetten.

(3) Om de openbare zekerheid en orde van deze grondwet te handhaven of te herstellen, kan een stad of gemeente, ook in de gevallen van bijzonder belang, hulp en voorzieningen van andere gemeenten, instellingen en inrichtingen vragen en gebruiken.

Artikel 38 De raadsvergadering

(1) Iedere raadsvergadering is openbaar. Geheime raadsvergaderingen of delen daarvan zijn verboden. De burgers hebben het recht om in de eerste twee raad-niveaus, tijdens de raadsvergaderingen, vragen te stellen. De vragen moeten beantwoord worden.

(2) In de districtsraden en in de staatsraad hebben burgers het recht toe te zien. Leden van de Deme van een districtsraad hebben het recht vragen te stellen.

Artikel 39 Wettelijke beperkingen van het passief kiesrecht

Het passief kiesrecht van ambtenaren, beroepssoldaten, vrijwillige soldaten voor bepaalde tijd en rechters in de staat, districten, provincies en gemeenten kan wettelijk beperkt worden.

De rechtspraak

Artikel 40 Staats-grondwet-rechtbank

(1) De Duitse staat creëert een staats-grondwet-rechtbank.

(2) Koning en staatsraad benoemen de rechters van de staats-grondwet-rechtbank elk voor de helft, lettend op de bepalingen van deze grondwet.

(3) Iedere burger van de staat kan, met (een) goede motivering(en), de staats-grondwet-rechtbank opbellen, als hij meent dat (een van) zijn grondrechten geschonden is/zijn. Hij heeft aanspraak op een beslissing omtrent zijn klacht.

(4) De details worden door een wet geregeld.

Artikel 41 Doel van de rechtspraak

(1) Doel van de rechtspraak is de handhaving van een, door het recht veroorzaakte, tevredenheid en het bereiken van een stabiele, langdurig vredelievende, door de scheppingswetten

georganiseerde gemeenschap van zelfbepalende, gelijkberechtigte mensen. De rechtspraak moet zich erop richten, dat eerlijke oplossingen in alle maatschappelijke belangen voor alle mensen gevonden en gegarandeerd worden. Gerechtigheid staat boven het geschreven recht.

(2) Alle rechtbanken zijn in principe staatsrechtbanken. Private arbitrages zijn op verzoek toelaatbaar, als er sprake is van een rechtsorde en als deze en hun rechtspraak noch in strijd is met de grondwettelijke principes noch met de goede zeden.

Artikel 42 De behoorlijke jurisdictie

(1) De behoorlijke jurisdictie^(D) wordt door het staatsgerechthof en door de rechtbanken uitgevoerd. De details worden door wetten geregeld.

(2) Uitzonderings-rechtbanken zijn ongeoorloofd. Voor wettelijke bepalingen over oorlogsrechtbanken en stads-rechtbanken geldt dit niet, als dit door de koning is besloten.

Artikel 43 Onafhankelijkheid van de rechters

(1) De rechters zijn onafhankelijk en slechts aan de grondwet en de andere wetten onderworpen. Het integreren van rechters en andere rechterlijke instanties in kamers, verbanden, verenigingen of andere organisaties is verboden. Iedere rechter is verplicht, ook in zijn privé leven erop te letten, zijn onafhankelijkheid niet in gevaar te brengen.

(2) De staat heeft de plicht de wettelijke rechters te installeren. Na een enkelvoudige vraag is iedere rechter verplicht bij de aangeklaagde of een partij in een proces aan te tonen, dat hij de wettelijke rechter is.

(3) Rechters van de eerste instantie zijn onbetaalde vrijwilligers. Zij worden direct door de lokale raadsleden gekozen en kunnen bij fouten te allen tijde weggestuurd worden. Deze gekozen rechters zijn verplicht aan de lokale, betrokken raad verantwoording af te leggen.

(4) Iemand kan slechts rechter van de tweede instantie (Hoofdrechter) worden, als hij 3 jaren lang onbetaalde, vrijwillige rechter van de eerste instantie was en zich in deze periode door zijn eerlijkheid, zijn reclassering-successen en zijn competentie zich positief onderscheiden heeft. In deze periode moet hij minstens 30 processen geleid hebben. Een uitzondering van dit voorschrift is dan geoorloofd, als het aantal processen in zijn werkbereik minder waren. Hoofdrechters moeten tot de stand der burgers behoren en hoge ethische en vakkundige competenties bezitten. Details worden door een rechterwet van het Koninkrijk Duitsland geregeld.

(5) Hoofdrechters worden direct door de lokale kiesgerechtigde burgers uit een rechtsdistrict gekozen. De te kiezen rechter moet in het rechtsdistrict, waar hij werkt, wonen.

(6) Hoofdrechters hebben aanvullend de taak, het recht en de rechtspraak verder te vereenvoudigen en ook het bereiken van hogere normen en waarden door de mensheid te stimuleren. Een andere taak is het lesgeven aan hogere staatsscholen.

Artikel 44 Openbaarheid van rechtszaken

(1) Iedere rechtzaak is openbaar. Uitzonderingen zijn slechts ter bescherming van kinderen en jeugdigen geoorloofd. De details worden door een wet geregeld.

(2) Alle staats-rechtbanken werken gratis voor alle burgers.

(3) Iedere rechtzaak moet, als dat gevraagd wordt, door een griffier woordelijk geprotocolleerd en ook nog geheel in beeld en geluid opgenomen worden. De opnames moeten, in goede kwaliteit, zonder beschadigingen en afspeelbaar, aan het einde van de zitting aan alle betrokken partijen beschikbaar gesteld worden.

(4) Op verzoek van een partij of bij bijzonder, openbaar belang kan de rechtzaak ook direct uitgezonden worden. Als de rechtzaak de persoonlijkheidsrechten van iemand zeer schaden kunnen, moet van uitzending afgezien worden. De details worden door een wet geregeld.

Paragraaf 11:

De grondrechten

Artikel 45 Onvervreemdbaarheid van de grondrechten

- (1) De volgende grondrechten zijn onvervreemdbaar en geen enkele grondwetswijziging of andere wetgeving mag ze ooit opheffen of beperken.
- (2) Het is verboden, dat de rechtspraak door een bepaalde interpretatie ondermijnend op de grondrechten werkt. Iedere poging kan door de koning verboden worden en kan tot ontslag van de rechter(s) leiden.
- (3) De volgende grondrechten zijn bindend voor wetgeving, rechtspraak en de uitvoerende macht als direct geldend recht.

Artikel 46 De menselijke waardigheid

De waardigheid van de mens is onaantastbaar. Het is de taak de en plicht van de staatsmacht om haar te achten en te beschermen.

Artikel 47 Recht op leven en lichamelijke onschendbaarheid

- (1) Ieder mens heeft het recht om te leven. De doodstraf is afgeschaft en verboden.
- (2) Niemand mag een onmenselijke, gruwelijke of vernederende behandeling of straf krijgen.

Artikel 48 Recht op nationaliteit

- (1) Iedere Duitser heeft het recht op nationaliteit.
- (2) De Duitse nationaliteit mag een Duitser niet afgenomen worden.

Artikel 49 Rechtsgelijkheid

Geen Duitser mag tegenover een buitenlander benadeeld worden.

Artikel 50 Uitlevering, garantie op de Duitse gerechtelijke weg

- (1) Geen Duitser mag aan het buitenland of aan een andere plaats, die niet in de Staat ligt, uitgeleverd worden, onverschillig op welke manier.
- (2) Iedere Duitser heeft het recht om voor een binnenlandse, Duitse rechtbank te verschijnen, die aan deze grondwet onderworpen is. Als een Duitser in het buitenland een strafbaar feit heeft gepleegd, wordt hij volgens de Duitse wetten in het kader van deze grondwet voor zijn daden ter gerechte verantwoording geroepen, ook als de verwijtbare daad voor de Duitse wet geen strafbaar feit is.

Artikel 51 Recht op persoonlijkheidsontplooiing

Iedereen heeft het recht om zijn persoonlijkheid vrij te ontplooien, in zover hij niet de rechten van anderen schendt en niet de grondwet breekt of het gewoonterecht schendt.

Artikel 52 Gelijke rechten, rechtsbekwaamheid

- (1) Alle Duitsers hebben gelijke rechten. Niemand mag aan zijn wettelijke rechter onttrokken worden.
- (2) Alle Duitsers mannen en vrouwen hebben gelijke rechten. Niemand mag vanwege zijn geslacht bevoordeeld of benadeeld worden.
- (3) Iedere Duitser heeft de zelfde staatsburgerlijke rechten en plichten. Dat betekent niet, dat ieder gelijk aan een ander is, maar dat iedereen van het volk burgerrechten verkrijgen kan,

iedere burger toegang tot een openbaar ambt en tot de Deme-stand krijgen kan en dat iedereen uit de Deme-stand koning worden kan.

(4) Het genot van de staatsburgerlijke rechten, de toegang tot openbare ambten en de, in de openbare dienst, verkregen rechten worden niet beïnvloed door een religieuze overtuiging.

Niemand mag door een lidmaatschap van een groep, die een aanhanger is van een geloofs- of levensovertuiging, voor- of nadeel verkrijgen.

(5) Niemand mag, vanwege zijn handicap, bevoordeeld of benadeeld worden.

(6) Iedereen heeft het recht om overal als rechtsbekwaam erkent te worden.

Artikel 53 Rechtstoestand van een natuurlijk persoon^(E)

(1) De verandering van de algemene rechtstoestand van een natuurlijk persoon, zonder dat deze persoon zijn rechtelijke status kent, is ontoelaatbaar. Een vergrijp is als een misdaad tegen de menselijkheid te beschouwen en door de staat te bestraffen.

(2) Van de algemene rechtstoestand van een natuurlijk persoon kan, met uitdrukkelijke, schriftelijke verklaring, op vrijwillige basis en in het volle bewustzijn van de betekenis en de gevolgen, afstand gedaan worden.

Artikel 54 Petitierecht

Iedereen heeft het recht om zich, alleen of als groep, schriftelijk met verzoeken of klachten tot de bevoegde instanties en de volksvertegenwoordiging te wenden.

Artikel 55 Vrijheid van geloof en geweten

(1) De vrijheid van geloof en geweten en de vrijheid van religieuze en levensbeschouwelijke overtuigingen zijn onaantastbaar.

(2) De ongestoorde geloofsbeoefening wordt gegarandeerd, als zij niet kwetsend de persoonlijkheidsrechten van anderen, wat betreft leven, lichamelijke, emotionele, mentale en psychische ongedeerdheid en vrijheid, schendt.

(3) Niemand mag tegen zijn geweten, tot de militaire dienst, met wapen, gedwongen worden.

Artikel 56 Recht op gezondheid

(1) Iedereen heeft recht op gezondheid.

(2) Iedereen heeft recht op gezonde en natuurlijke levensmiddelen.

Paragraaf III:

De staatsburgerlijke rechten

Artikel 57 Staatsvolk en staatsburgerschap

(1) Duitse onderdaan is iedere Duitser volgens de rijks- of nationaliteitwetten.

(2) De staatsburgerlijke rechten gelden voor alle Duitse onderdanen, in het kader van deze grondwet.

(3) De burgerrechten moeten door iedereen gerespecteerd worden.

(4) De staatsburgerlijke rechten kunnen slechts met een wet, en ook slechts dan, beperkt worden, als de rechten van individuen botsen, ter bescherming voor of bij de opheldering van ernstige misdaden. De wet moet algemeen en mag niet slechts voor een specifiek geval gelden. Bovendien moet deze wet het burgerrecht, onder opgave van het artikel, noemen. Om een burgerrecht te

beperken moet er een zakelijke reden zijn, die voor het gemeenschappelijke staatskarakter van bijzondere betekenis is.

Artikel 58 De standen

(1) In het Koninkrijk Duitsland worden 3 standen onderscheiden. Iedereen heeft het recht zijn stand, in overeenstemming met de wetten, te veranderen.

(2) Bij succesvolle opname van iemand in het Koninkrijk Duitsland, is de opgenomen persoon een deel van het staatsvolk van het Koninkrijk Duitsland. Hij heeft geen kiesrecht en kan niet in de Deme-stand gekozen worden. Hij heeft echter, op ieder moment, de mogelijkheid om, met leren en/of werkzaamheden, het actief en passief kiesrecht te verkrijgen en zo tot de stand van de staatsburgers toe te treden.

(3) Staatsburger is hij, die slaagt voor een examen voor het verkrijgen van het actief en passief kiesrecht en daarmee het recht om te kiezen verkregen heeft. De staatsburger, die bovendien slaagt voor het voorgeschreven examen voor de bekwaamheid voor de taken in een raad, kan in een raad gekozen worden of een ambtenarenloopbaan volgens de wettelijke bepalingen beginnen. De staatsburgers kiezen de raadsleden van de verenigingen-van- gebieden met directe verkiezingen.

(4) In de Deme-stand kan iemand, op verzoek, verheft worden, als hij, na zijn 24 levensjaar, zijn vaste woonplaats in het staatsgebied heeft, de eed op de grondwet, feestelijk, heeft afgelegd en het passief kiesrecht heeft, voor alle noodzakelijke examens is geslaagd, minstens een jaar in een openbaar ambt gewerkt heeft en minstens in een regionale raad zit. Ieder lid van de Deme heeft het recht en de plicht om aan verkiezingen en afstemmingen deel te nemen. Op verzoek, met (een) gegronde reden(en), kan hij voor een periode van maximaal een half jaar van dit recht afzien en van deze plicht vrijgesteld worden.

(5) De staatsburgers kiezen de volgende, van de koning voorgedragen en van de staatraad bevestigde, nieuwe koning en beslissen, in het kader van de in de grondwet voor hun geldende rechten, over wetsvoorstellen.

Paragraaf IV:

De vormgeving van de staatsorganen en inrichtingen van het openbaar leven, rechten van de onderdanen

Artikel 59 Handelsvloot, staatsvloot

(1) Alle Duitse koopvaardischepen vormen een uniforme, Duitse handelsvloot

(2) De Duitse staat onderhoudt een eigen staatsvloot.

Artikel 60 Menings- en informatievrijheid, pers-recht, kunst en wetenschap

(1) Iedereen heeft het recht om zijn mening in woord, geschrift en beeld vrij te uiten en uit te dragen en om uit alle bronnen, ongehinderd, te leren. De persvrijheid en de vrijheid om berichten door omroep en film openbaar te maken worden gegarandeerd.

- (2) De taak van de pers is de presentatie van de aktualiteiten. Zij moet de mensen uitgebreid informeren. De pers is verplicht om waarheidsgetrouw en neutraal te berichten. De verspreiding van halve waarheden en leugens is verboden. In dit kader is de pers vrij en er vindt geen censuur plaats. Bij bewezen foute beschrijvingen of gepresenteerde halve waarheden is de pers verplicht, na korte tijd hun presentatie, in dezelfde omvang en formaat te herroepen en een tegenbericht te openbaren. Dat tegenbericht kan aan de pers gegeven worden, als zij het tegenbericht niet naar tevredenheid van de betroffenen of de staat maakt. Ook de betroffenen en de staat hebben waarheidsplicht. Bij herhaalde foute of manipulatieve presentatie, en dan maakt het niet uit of het opzet of onachtzaamheid was, kan het persprodukt ingetrokken en het eigendom, om dit produkt te maken, de gemeenschap ten goede komen. De details worden door een wet geregeld.
- (3) Kunst en wetenschap, research en onderwijs zijn vrij. Onderwijsvrijheid betekent niet een vrijstelling van de plicht om de waarheid te onderwijzen en de trouw aan deze grondwet.
- (4) Het behoud van de waarden en de bescherming van kinderen en jeugdigen is de taak van de staat. De staat moet ervoor zorgen, dat ook bij de pers, radio en t.v. de normen en waarden behouden blijven.

Artikel 61 Huwelijk en gezin

- (1) Het huwelijk en het gezin genieten de bijzondere bescherming van de staat.
- (2) Huwbare mannen en vrouwen hebben, zonder iedere beperking, het recht te trouwen of leefgemeenschappen te vormen. Zij dragen verantwoording voor de gemeenschap en de komende generaties.
- (3) Een huwelijk of leefgemeenschap mag slechts bij vrije wil, zonder beperkingen, van de toekomstige partners gesloten worden.
- (4) De zorg, opvoeding en opleiding van de kinderen zijn het natuurlijke recht van de ouders en vooral hun opgedragen plicht. Over de vervulling van deze plicht waakt de staats-gemeenschap. De staats-gemeenschap moet ervoor zorgen, dat ieder lid van de gemeenschap verteld wordt, dat hij zijn kinderen zo stimuleren moet, dat zij de natuurlijke fundamenteen van het leven, de scheppingswetten, de mensenrechten en de gemeenschap achten.
- (5) De kinderen mogen alleen dan tegen de wil van de verzorgers van hun gezin gescheiden worden, als de verzorgers falen of als de kinderen om andere redenen dreigen te verwaarlozen. De staat heeft in dit geval de plicht om de verzorgers helpend ter zijde te staan en er voor te zorgen, dat de verzorgers hun zorgplicht weer behoorlijk waarnemen kunnen.
- (6) Iedere moeder en iedere alleenstaande vader hebben recht op de bescherming van en de zorg door de gemeenschap, bij de moeder, in het bijzonder, voor en na de geboorte.
- (7) Voor onechte kinderen moeten, door de wetten, de zelfde voorwaarden voor hun lichamelijke en geestelijke ontwikkeling en plaats in de maatschappij geschapen worden als voor de in echt geboren kinderen.

Artikel 62 Het onderwijsveld

- (1) Het openbare onderwijsveld staat onder het toezicht van de staat en moet in de gehele staat op dezelfde manier georganiseerd worden.
- (2) Het is de plicht van de staat aan de individuele behoeften van de mensen te voldoen. De staat heeft daarbij de plicht om in alle leervakken ook nieuwe bevestigde inzichten in de leerplannen te verwerken. De staat heeft de plicht om de scholieren vakoverschrijdend begrip te verschaffen.
- (3) De staat moet ervoor zorgen, dat de mensen opgroeien als zelfbewuste, mentaal, emotioneel en lichamelijk ontwikkelde personen. Ze moeten de natuur en de mensen achten en de gemeenschap, de vrede en de verspreiding van ethische waarden stimuleren. De school moet ervoor zorgen, dat de scholieren vaardigheden en competenties krijgen om ook persoonlijke en

maatschappelijke problemen gewelddoos oplossen te kunnen. De leerplannen moeten integraal op het leven georiënteerd zijn en moeten ervoor zorgen, dat de gezondheid en het welbevinden van de mensen gegarandeerd wordt. Tot de leerstof behoort ook de overdracht van fundamentele kennis van recht, opvoeding, bedrijfsleven, geldwezen, sociaal gedrag, zelfgenezing, psychologie, metafysica en zelfervaring.

(4) De ouders hebben een voorrangrecht om de aard van het onderwijs te kiezen, die hun kinderen, binnen de, in deze grondwet, geformuleerde beginselen zullen krijgen. De ouders hebben het recht om over het deelnemen aan godsdienstles te beslissen. De godsdienstles moet ervoor zorgen, dat de natuur en de medemensen geacht en gerespecteerd worden en de scholier zijn eigen ervaringen van een alomvattende bewustheid beleven kan.

(5) De staat moet bij godsdienstles ervoor zorgen, dat een echt éénheidsbesef tussen wetenschap, spiritualiteit en religie bereikt wordt, dat positieve waarden en karaktereigenschappen in de mens toenemen en dat hij de vaardigheid tot onvoorwaardelijke liefde ontwikkelen kan.

(6) De godsdienstles is in de openbare scholen, met uitzondering van de geloofsvrije scholen, een normaal leervak. Ongeacht het staats-inspectie-recht, wordt de godsdienstles in overeenstemming met de grondregels van de geloofsgemeenschappen gegeven. Geen enkele leraar mag tegen zijn wil verplicht worden om godsdienstles te geven.

(7) Het recht om privéscholen op te richten wordt gegarandeerd. Privéscholen, als vervanging voor openbare scholen, behoeven de toestemming van de staat en moeten voldoen aan deze grondwet. De toestemming moet worden verleend, als de privéscholen, wat betreft de leerdoelen, inrichting, organisatie en de wetenschappelijke opleiding van de leraren, niet minder is als de openbare scholen en een schifting van de scholieren naar de rijkdom van de ouders niet gestimuleerd wordt. De toestemming kan niet verleend worden, als de maatschappelijke en rechtelijke positie van de leraren niet voldoende verzekerd is, tenzij de leraren zich van hun positie bewust zijn en zij schriftelijk verklaren, dat zij met de betrekkingen accoord zijn.

(8) Alle school- en opleidingsexamens, op staats- en privéscholen, moeten in de gehele staat op hetzelfde niveau zijn. Zij moeten uitwijzen in welk(e) vak(ken) de sterke punten van iemand ligt/liggen en de rijkdom mag, noch direct noch indirect, als selectie criterium werken.

Artikel 63 Vrijheid van vergadering

(1) Alle Duitsers hebben het recht om zich zonder aanmelding of toestemming en zonder wapens te vergaderen.

(2) Voor een vergadering onder de blote hemel kan dit recht beperkt worden.

(3) Ter plaatse zijn beperkingen van de vrijheid van vergadering slechts door staatsfunctionarissen toegestaan, als door de vergadering de rechten van andere mensen in hoge mate geschonden zijn, worden of zullen worden of als de vergadering tot doel heeft de staatsorde te ondergraven of te verwijderen.

Artikel 64 Verenigings- en coalitievrijheid

(1) Alle Duitsers hebben het recht om verenigingen en gemeenschappen te vormen.

(2) Verenigingen, wier doel of werkzaamheden in strijd zijn met de zeden- en strafwetten of die in strijd zijn met de grondwet of normen, zijn verboden.

(3) Het recht om de economische en arbeidsvoorwaarden te handhaven en te stimuleren om verenigingen te stichten is voor iedereen en voor alle beroepen gegarandeerd. Afspraken, die dit recht beperken of proberen te hinderen, zijn nietig en de hierop afgestemde maatregelen ook.

(4) Niemand mag gedwongen worden om lid van een vereniging te zijn. Wettelijke uitzonderingen zijn slechts dan toegelaten, als de vereniging ter bescherming van de gemeenschap of ter bescherming van rechten van individuen opgericht zijn, of als het niet lid zijn tot een gevaar voor het leven of lichaam, de gezondheid of eigendom enigen of in speciale uitzonderingsgevallen

voor de gemeenschap. Op verzoek kan een dwangslidmaatschap, als afzonderlijk geval, opgeheven worden.

Artikel 65 Brief-, post- en telefoongeheim

- (1) Het briefgeheim en ook het post- en telefoongeheim zijn onschendbaar.
- (2) Dient een beperking de beveiliging van de, in deze grondwet gegarandeerde, rechten, dan kan de wet bepalen, dat de betroffene niet geïnformeerd wordt en dat op de plaats van de gerechtelijke weg, de controle door een orgaan, die door de desbetreffende plaatselijke raad bepaald is, wordt uitgeoefend.

Artikel 66 Het vrij verkeer

- (1) Alle onderdanen van het Koninkrijk Duitsland genieten vrij verkeer in het gehele staatsgebied.
- (2) Dit recht mag slechts voor die gevallen beperkt worden, waarvoor er geen voldoende levensfundament is en er voor de algemeenheid bijzondere lasten ontstaan of waarvoor het tot afwendig van een dreigend gevaar voor het bestand van de staat of de grondwettelijke orde, voor de bestrijding van natuurkatastrofen of bijzonder zware ongelukken, ter bescherming van de jeugd voor verwaarlozing of om strafbare handelingen te voorkomen, nodig is.

Artikel 67 Vrijheid van beroep, verbod van dwangarbeid

- (1) Alle Duitsers hebben het recht om beroep en arbeids- en opleidingsplaats vrij te kiezen. De beroepsuitoefening kan wettelijk geregeld worden, als door de uitoefening van het beroep bepaalde kwalificaties nodig zijn, die iemand of de algemeenheid voor gevaren beschermen moeten.
- (2) Niemand mag tot een bepaalde arbeid gedwongen worden, behalve in het kader van een gebruikelijke, algemene, voor allen gelijke openbare dienstplicht.
- (3) Dwandarbeid is niet acceptabel.

Artikel 68 Onschendbaarheid van de woning

- (1) Iedereen heeft het recht op woonruimte. De woning is onschendbaar.
- (2) Huiszoekingen mogen slechts door een Duitse rechter gelast worden, die als functionaris, onder deze grondwet, zijn erkenningsoorkonde van een staatsfunctionaris van het Koninkrijk Duitsland gekregen heeft.
- (3) Als het gevaar bestaat, dat er vertraging optreedt, kan een huiszoeking ook door de, in de wetten voorgeziene, andere organen en slechts in de daar voorgeschrevene vorm doorgevoerd worden. Vindt de huiszoeking niet door een Duitse rechter van het Koninkrijk Duitsland plaats, dan moet de, door de wet, gevolmachtigde functionaris een eigenhandig ondertekend gerechtelijk besluit bij de doorzoeking bij zich hebben. Dit besluit moet aan de eigenaar van de woning worden gegeven. De rechter en de doorzoekende functionaris, die de hoogste in rang is, dragen de verantwoording en zijn persoonlijk aansprakelijk, als de huiszoeking niet rechtmatig zou zijn, niet volgens de voorschriften of dat de huiszoeking op een manier wordt doorgevoerd, die de menselijke waardigheid van de woningbezitter schendt, met opzet of door naarlatigheid zijn eigendom kapot maakt of andere grondrechten schendt.
- (4) De, in dit artikel opgevoerde en voor deze handelingen verantwoordelijke, organen stellen de raad van de bovenliggende vereniging-van-gebieden naadloos over de door hun doorgevoerde maatregelen in kennis. Betreffen de maatregelen een of meer raadsleden van een of meerdere vereniging(en)-van-gebieden, hebben de uitvoerenden van de huiszoeking de plicht deze maatregelen aan alle raadsleden van de volgende, hoogste vereniging-van- gebieden en de staatsraad te vertellen.

Artikel 69 Eigendom, erfrecht, onteigening

- (1) Iedereen heeft het recht, alleen of in een gemaenschap, eigendom te hebben en vermogen te verkrijgen. Het erfrecht wordt gegarandeerd.
- (2) Eigendom brengt verplichtingen met zich mee. Het gebruik moet ook het welzijn van de algemeenheid dienen. Als deze grondregel opzettelijk of door grove nalatigheid wordt geschonden, kan het eigendom de gemaenschap ten goede komen. Als eigendom met opzet op een wijze wordt gebruikt, die het welzijn van de mensen, mensenrechten of de natuurlijke fundamenteën van het leven in gevaar brengen, dan kan het eigendom, zonder tegenprestatie, onteigend en gemeenschappelijk bezit worden.
- (3) Met uitzondering van het voorschrift Artikel 69 alinea 2 is een onteigening slechts voor het welzijn van de algemeenheid toelaatbaar. Zij mag alleen dan gebeuren, als de aard en de omvang van de vergoeding billijk en passend geregeld is. De vergoeding moet met een gerechte afweging van de belangen van de algemeenheid en de betrokkenen bepaald worden. Bij onenigheid over de hoogte van de vergoeding, is het mogelijk de gerechtelijke weg te bewandelen.

Artikel 70 Socialisering

- (1) Grondstukken, al dan niet met bebouwing, percelen, kavels, bodem- en natuurschatten van welke soort dan ook zijn gemaenschapsgoederen en zijn deel van het ontvreemdbaar staatsvermogen. Daartoe behoort ook water, hout en andere hulpbronnen. Als zich een gemaenschapsgoed in privébezit bevindt, dan is het onderhevig aan Artikel 69 alinea 2.
- (2) De zich in privébezit bevindende grondstukken, al dan niet met bebouwing, percelen, kavels, bodem- en natuurschatten en produktiemiddelen kunnen gemaenschapsgoed worden of in een andere gemaenschapsvorm overgaan. Een wet regelt de aard en omvang van de vergoeding. Voor de vergoeding geldt ook Artikel 69 alinea 3.

Artikel 71 Azielrecht

- (1) Iedereen, die zich in het staatsgebied bevindt en geen Duitser is, valt onder de vreemdelingenwetgeving.
- (2) In- en uitreis, verblijf en vestiging van buitenlanders worden door staatsverdragen en wetten geregeld.
- (3) Politieke vluchtelingen kunnen azielrecht krijgen. Zij moeten zich aan de grondwet van het Koninkrijk Duitsland en de daar geldende wetten houden. Bij bewezen strafrechtelijk vergrijp, kunnen zij op elk moment en met direkte werking weer uitgezet worden.
- (4) De volstrekking, van de maatregelen om het verblijf te beëindigen, wordt in gevallen, die duidelijk ongegrond zijn of als ongegrond gelden, door een Duitse rechtbank slechts dan opgeschort, als ernstige twijfels aan de rechtmatigheid van de maatregelen bestaan. De controle kan beperkt en te laat aanvoeren kan geaccepteerd worden. De details worden door een wet geregeld.
- (5) Het verlies van een verleende nationaliteit, tegen de wil van de betroffene, mag slechts op basis van een wet en alleen dan als de betroffene niet statenloos of ontheemd wordt.

Artikel 72 Verbeuren van rechten

- (1) Wie de grond- of burgerrechten in de strijd tegen de staatsorde en tegen deze grondwet misbruikt, verbeurt deze rechten. Het verbeuren en de omvang daarvan worden door de raad van de vereniging-van-gebieden of zijn gevolmachtigde uitgesproken.
- (2) Tegen deze beslissing kan een arbitraal oordeel bij de raad van de hogere vereniging-van-gebieden aangevraagd worden. De zitting moet binnen een maand na de aanvraag gehouden worden.

Artikel 73 Schenden van de grondrechten

- (1) Wordt iemand, door het openbaar gezag, in zijn grondrechten geschonden, is het voor hem mogelijk de gerechtelijke weg, zonder beperkingen, te bewandelen.

(2) Als vastgesteld wordt, dat grondrechten geschonden zijn, moet de staat ervoor zorgen dat de regelgeving aangepast wordt en dat de nadelig betroffene een redelijke schadeloosstelling krijgt.

Artikel 74 Rechtszekerheid, rechtspraak en het vermoeden van onschuld

(1) Iedereen heeft een aanspraak op een werkzaam rechtsmiddel, bij de bevoegde, binnenlandse rechtbanken, als hij procedeert tegen handelingen, waardoor zijn grondrechten of andere op hem van toepassing zijnde rechten geschonden zijn.

(2) Niemand mag willekeurig gearresteerd, in arrest gehouden of uitgewezen worden.

(3) Iedereen heeft bij de vaststelling van zijn rechten en plichten, alsook bij een, tegen hem ingebrachte, beschuldiging in volledige gelijkheid aanspraak op een eerlijke en openbare rechtzaak voor een onafhankelijke en onpartijdige staatsrechtbank.

(4) Iedereen, die van een strafbaar feit beschuldigd wordt, heeft het recht als onschuldig te gelden, zolang zijn schuld niet in een openbare rechtzaak bewezen is, in welke hij alle, voor zijn verdediging noodzakelijke, garanties heeft gehad.

Paragraaf V:

De oorlogswetten^(F)

Artikel 75 Dienstplicht

(1) De dienstplicht is afgeschaft. Niemand mag tot de militaire dienst verplicht of gedwongen worden.

(2) De staat moet evenwel daarvoor zorgen, dat iedere Duitser, overeenkomstig zijn vermogen en vaardigheden, grondkennis van zelfverdediging, met en zonder wapens, geleerd wordt. De bijbehorende ethiek en de noodzakelijke rechtskennis, om deze zelfverdedigings-kennis juist en alleen binnen het kader van de zelfverdedigings-wetten toe te passen, moeten ook geleerd worden. Het leren van deze kennis heeft ten doel om de individuele rechten en de grondwet te beschermen en te verdedigen. Het mag, onder geen beding, voor aanvallen tegen andere mensen, volkeren en landen, of hun geloof, hun waarden en hun overtuigingen gebruikt worden. De Duitsers zijn verplicht, met de bekentenis tot deze grondwet, om zich vredelievend en tolerant tegenover andere mensen en landen te gedragen en zich voor de waarheid en rechtschapenheid in te zetten.

(3) De staat vormt een ,krijgs‘macht als verdedigingsleger, gebaseerd op vrijwilligheid^(G). De vrijwillige moet Duitse staatsburger zijn. Wie zich vrijwillig intensiever, als het de algemeenheid toegankelijk is, in de verdedigingskunsten, ook met het wapen, opleiden laat, moet over een bepaalde rijpheid en over ethisch hoge waarden beschikken. De vrijwilliger, zoals bedoeld in de vorige zin, moet voor zijn opname in het verdedigingsleger, voor een examen, ter beoordeling van de karakter-rijpheid en ethiek, slagen. Mensen die niet voor dit rijpheids-examen slagen, zijn voor de beroepsdienst, met een wapen, ongeschikt en worden niet toegelaten. De details worden door een wet geregeld.

(4) Naast de verdedigingskunsten moet de persoon, die in het verdedigingsleger is opgenomen, bovendien een beroep leren of een studie beginnen. Deze geleerde vaardigheden moeten hem, bij het afzwaaien, de mogelijkheid bieden om een passende plaats in de maatschappij te vinden. Die keuze (voor een beroep of studie) kan de persoon, die in het verdedigingsleger is opgenomen, zelf maken. De aangeboden beroepsopleiding of studie moet op het algemeen belang en op de wensen van de gemeenschap gericht zijn en moet op Artikel 75 alinea 2 gericht zijn, zonder dat de principes van de waarheid, de menselijkheid, de ethiek en moraal geschonden worden.

(5) Gewapende formaties^(H) mogen slechts in zoverre gevormd worden en gehandhaafd blijven, als het voor de uitvoering van de politiedienst en de orde in het binnenland of tegen een buitenland noodzakelijk lijkt. De nadere bepalingen hierover worden met (een) wet(ten) geregeld.

Artikel 76 Ingeval van verdediging

- (1) De koning voert het hoogste bevel en commando bij de strijdkrachten en vaardigt richtlijnen voor de verdedigingsstrategieën uit.
- (2) De koning bepaalt, in het geval van een vijandige aanval op het staatsgebied van het Koninkrijk Duitsland, de verdediging. Bij zijn afwezigheid zijn daartoe zijn plaatsvervanger, de minister voor verdediging of 3 leden van de staatsraad bevoegd.
- (3) De koning kan een minister voor verdediging benoemen.
- (4) Ook ingeval van verdediging mag niemand tot de verdedigingsdienst met een wapen gedwongen worden.
- (5) Behalve ter verdediging, mogen de strijdkrachten slechts ingezet worden, voorzover deze grondwet het uitdrukkelijk toestaat.
- (6) De strijdkrachten hebben, ingeval van verdediging en ingeval van spanningen, de bevoegdheid om civiele objecten te beschermen en de taken van de verkeersregeling waar te nemen, voorzover dit ter vervulling van hun verdedigingstaken noodzakelijk is. Daartoe kan aan de strijdkrachten het gezag van de politie worden verleend. De strijdkrachten werken daarbij met de bevoegde instanties samen.
- (7) Ter afwending van een dreigend gevaar voor het bestand of voor de grondwettelijke orde van de Duitse staat, kan de staatsraad, als de politiemacht en de grensbeveiliging onvoldoende is, strijdkrachten ter ondersteuning van de politie en de grensbeveiliging bij de beveiliging van civiele objecten en bij de bestrijding van georganiseerde en militairisch bewapende opstandelingen inzetten. Het inzetten van strijdkrachten moet gestopt worden, als de staatsraad, de president of de koning dit verlangt.

Artikel 77 Verbod van oorlogszuchtige Aanvallen, Oorlogswapencontrole

- (1) Handelingen die erop gericht zijn of met de bedoeling de vreedzame samenleving van volkeren in gevaar te brengen, vooral de leiding van een oorlogsaanval voor te bereiden, te ondersteunen of daaraan deel te nemen, zijn gericht tegen de grondwet en moeten worden bestraft. De uitvoering van een oorlogsaanval richt zich niet tegen de grondwet, als de uitvoering van de oorlogshandelingen, wegens een oorlogsverklaring van een ander volk of staat, gericht op de Duitse staat of de koning gedaan wordt en een direct gevaar vormt en deze handeling noodzakelijk is, om aanzienlijke schade van het Duitse volk af te wenden en als deze schade op een andere wijze niet vermeden worden kan.
- (2) De voor de oorlog bedoelde of geschikte wapens, wapenonderdelen of goederen, die in Duitsland gemaakt werden, worden of gemaakt moeten worden, die van Duitsers bedacht, uitgevonden, gebouwt of die onder Duitse toezicht gemaakt zijn of worden, georganiseerd of gestimuleerd worden, mogen slechts met toestemming van de Duitse staat gemaakt, vervoert, in omloop gebracht en gebruikt worden. Het is voor alle Duitsers en de Duitse staat verboden om wapens, wapenonderdelen of voor de oorlog geschikte goederen te exporteren of op andere wijze uit het land te brengen, in het buitenland te produceren, te verkopen of elders te verkopen.
- (3) Iedere oorlogshandeling is uitsluitend ter verdediging van het land of ter bescherming van de eigen bevolking uit te voeren. Iedere ondersteuning van een andere staat, een ander land of een ander volk bij het voeren van een oorlogsaanval tegen een andere (derde) staat, land of groepering is tegen de grondwet en verboden.
- (4) Iedere bezetting, aktie van een bezettingsmacht of uitbuiting van een andere staat, een ander land of bevolkingsgroep is tegen de grondwet en verboden. Dat impliceert ook de herbouw

na een oorlog, als dit niet onbaatzuchtig geschiedt of met een verdrag geregeld is en niet met instemming van de bevolking van dat gebied gebeurt. De wederopbouw mag niet tot een gedwongen afhankelijkheid van een oorlogspartij voeren van welke aard dan ook.

(5) Om de Duitse staat te verdedigen heeft zij het recht om bondgenootschappen aan te gaan. Het bondgenootschap van de Duitse staat houdt een onbeperkte ondersteuning van de bondgenoot voor zijn verdediging in.

Paragraaf VI:

La constitution pour l'argent, la monnaie et la finance

Artikel 78 Wettelijke valuta, financiën-soevereiniteit, rente, krediettoekenning, valuta-emissie-criteria

- (1) De regeling van het munt-, bankbiljetten-, en openbare financiële zaken is uitsluitend een aangelegenheid van de staat.
- (2) De koning van het Koninkrijk Duitsland richt een valuta- en bankbiljettenbank als staatsbank op. Iedere privatisering van de staatsbank is verboden. De Koninklijke Duitse Staatsbank brengt de nieuwe Duitse valuta volgens de principes van dit artikel in omloop.
- (3) De Nieuwe Duitse Mark is na haar invoering de wettelijke valuta van Duitsland. Tot aan de invoering van de Nieuwe Duitse Mark geldt de Engel als wettelijk betaalmiddel.
- (4) De Duitse staat oefent de enige financiën-soevereiniteit uit. Uitsluitend de Duitse staat heeft het recht op de muntprivileges en de geldschepping. Ieder ander is de geldschepping verboden. Uitzonderingen worden door deze grondwet bepaald. De details worden door een wet geregeld.
- (5) Interest (rente) en samengestelde interest zijn verboden. Kostendekkende verwerkingskosten is toegestaan, als deze meteen weer in het geldverkeer komt. De kosten moeten redelijk zijn en mogen in totaal niet meer zijn dan 7 honderste deel van de krediet som. Kredieten aan de overheid zijn slechts geoorloofd, als de uitgegeven krediet som door voorwerpen van waarde wordt gedekt en het recht op consumptie van de staat verder gegarandeerd worden kan.
- (6) Niemand die in de financiën-sektor werkt, mag door te hoge uitkeringen of giften voordeel ondervinden.
- (7) Het toelaten van bovenregionale investeringskredieten berust alleen bij de staatsbank. De verdere bepalingen van de tenuitvoerlegging worden door wetten geregeld. Deze wetten moeten het doel hebben, de natuurlijke fundamenteën van het leven, de mensenrechten en de mensen zelf te achten en te beschermen en de kwaliteit van de produkten, die door het toestaan van het krediet geschapen worden, zeker te stellen.
- (8) De staat mag geen krediet opnemen. Transacties, die indirect een schuld veroorzaken, zijn ook verboden.
- (9) Investerings van de staat worden vooral door de reeds verkregen middelen van de staat, of met hulp van geldschepping gedaan. Geldschepping is slechts bij projecten toegestaan, die van algemeen belang zijn en daarbij het algemeen belang dienen, die een duurzame gebruikswaarde hebben en zo mogelijk tot het scheppen van een meerwaarde voeren. Het is niet geoorloofd om openbare gebouwen of andere inrichtingen, zonder een nuttige en zinvolle bestemming en alleen met als doel de geldhoeveelheid te vermeerderen, te bouwen of op te richten. Bij mis investeringen moet het gehele investeringsbedrag weer aan het geldcircuit worden onttrokken. De details worden door een wet geregeld.

(10) De gecreëerde waarden worden zijn voor algemeen gebruik. De details worden door een wet geregeld. Deze wet mag deze, voornoemde, grondregels niet schenden.

(11) Het uitvoeren van wettelijke valuta is slechts met toestemming van het ministerie van financiën van het Koninkrijk Duitsland toegestaan. Het uitvoeren is slechts voor ethische en rechtelijk toegestane investeringen buiten Duitsland toegestaan, die de natuurlijke fundamenten van het leven beschermen, de mensenrechten beachten en die het wel van de algemeenheid dienen. Wettelijke Duitse valuta, die zonder toestemming worden uitgevoerd, verliezen hun waarde. De details worden door een wet geregeld.

(12) De Duitse staat richt overal, naar de wensen van de economie, banken ter stimulering van de economie op. Ook deze banken zijn aan de grondwettelijke beginselen gebonden.

Artikel 79 Belastingen

(1) Het betalen van directe belastingen is in de regel vrijwillig. Uitzonderingen worden door de wetten van het Koninkrijk Duitsland bepaald. Niet vrijwillige betaling van belastingen wordt beperkt tot natuurlijke en juridische personen, andere rechtobjecten of verenigingen, die het leven, de lichamelijke onschendbaarheid, de gezondheid van personen of het milieu als natuurlijk fundament van het leven in gevaar brengen, belasten of op een andere wijze schaden. De grondregels van het gemeenschappelijk bezit worden van dit voorschrift niet beïnvloedt.

(2) Heffingen voor een kostendekkende financiering van het openbaar bestuur, het onderwijs, van sociale projecten en van het openbare leven, mogen slechts op een eerlijke manier voor alle gelijk geheven worden.

Paragraaf VII: Veranderingen van de grondwet

Artikel 80 Grondwetsveranderingen

(1) De staatsraad kan deze grondwet alleen dan veranderen, als minstens twee derde deel van de kiesgerechtigden voor een grondwetswijziging heeft gestemd. Iedere verandering van deze grondwet moet in het staatsblad gepubliceerd worden en wordt met de publicatie van kracht.

(2) Op grond van misstanden of bijzondere spoed kan de koning, in samenwerking met de staatsraad, een grondwetswijziging effectueren. Deze grondwetswijziging moet binnen 3 maanden door twee derde deel van de kiesgerechtigden bevestigd worden en geldt bij een verwerping als niet gewijzigd.

(3) Een verandering van de grondwet in meerdere valuta-rechterlijke belangen is ontoelaatbaar. Verder is het ontoelaatbaar de grondbeginselen van de grondwet in de artikelen 33 tot 36, 38, 41, 45 tot 56, 63 en 64 te veranderen.

(4) Deze grondwet kan slechts door een grondwet-verander-wet verandert worden, welke de strekking van de grondwet uitdrukkelijk verandert of aanvult.

Paragraaf VIII:

Herindeling van het staatsgebied

Artikel 81 De herindeling van het staatsgebied

(1) Het Duitse staatsgebied kan opnieuw ingedeeld worden, als door toetreding tot de Duitse staat een aanpassing van de organisatiestructuur nodig is of door andere gebeurtenissen de opgedragen taken van de nieuwe Duitse staat zich uitbreiden.

(2) Als andere staten, landen, steden, steden-bondgenootschappen, gemeenten, gemeenteverbanden of andere verenigingen-van-gebieden, natuurlijke of juridische personen, geloofsgemeenschappen, kerken of andere verenigingen geheel of gedeeltelijk tot de Duitse staat toetreden dan moeten hun de rechten van deze grondwet gewaarborgd worden.

(3) Als andere staten, landen of gebieden, die nu nog een buitenlands bestuur hebben, naar het geldende volkerrecht de Duitse staat toetreden willen, moet in deze gebieden, landen of staten door een volkerrechtelijk bindend verdrag de nieuwe Duitse orde van deze grondwet ingevoerd worden.

(4) Andere landen en staten, die tot de Duitse staat toetreden willen of zich op een andere wijze in het Duitse staatsgebied integreren willen moeten ook zelfbestuur en zelfbeschikking, naar de voorschriften van deze grondwet, toegestaan worden. Daarbij moet op landverbondenheid, geschiedkundige en culturele verbanden geacht, gewaardeerd en behouden worden. Op de grondregels van de economische doelmatigheden, de eisen aan de ruimtelijke ordening, de landsplanning en het lokaal zelfbestuur moet gelet worden.

(5) Bij de herindeling van het staatsgebied heeft de koning een vetorecht, als de herindeling tot aanzienlijke of niet te dragen belastingen voor het Duitse volk of andere volkeren of de vrede in gevaar brengt. Voordien moet de staatsraad en, mits deze er is, de ethiekraad aangehoord worden.

(6) Een beslissing van het volk of de burgers wordt in die gebieden genomen, die een nieuw of een nieuw omgrensd gebied moeten gaan worden. Er moet over de vraag worden gestemd, welke rechtsorde de bevolking hebben wil.

(7) Wordt in een samenhangend, afgegrensd woon- en industriegebied, welke delen in meerdere staten, landen of provincies liggen en waar minstens 1 miljoen mensen wonen, van 1 tiende deel van de kiesgerechtigden gewensd, dat dit gebied als eenheid toetreedt, dan moet met een wet binnen een jaar bepaald worden of dit volgens Artikel 81 alinea 2 gebeurt of er moet in deze gebieden een referendum worden gehouden.

(8) Het referendum moet daarop gericht zijn om vast te stellen of de in deze wet voorgestelde verandering van het toetreden toegestemd wordt. De wet kan verschillende, maar niet meer dan twee voorstellen bij de volksbevraging voorleggen. Stemt een meerderheid voor een voorgestelde verandering, dan moet per wet binnen 2 jaren bepaald worden of dit volgens Artikel 81 alinea 2 gebeurt. Krijgt een van de voorstellen van het referendum de voorkeur, dan moet binnen een jaar na het referendum een wet het vormen van het voorgestelde gebied bepalen, dat een bevestiging door een referendum niet meer nodig is.

(9) Een meerderheid bij een volksbeslissing en bij het referendum is de meerderheid van de afgegeven stemmen, als dit minstens een vierde deel van de kiesgerechtigden van dat gebied is. Verder worden details over een volksbeslissing, volkswens en referendum per wet geregeld. Deze wet kan ook regelen, dat een volkswens binnen een jaar niet herhaald kan worden.

(10) Andere veranderingen van het staatsgebied, de landen of delen daarvan kunnen door staatverdragen van de betrokkenen of door een wet met toestemming van de betrokken raden of vergelijkbare instituties gebeuren, als het gebied, waarvan het toebehoren veranderd worden

moet en niet meer als 50.000 inwoners heeft. De details worden door een wet geregeld, dat de toestemming van de betrokken raad nodig heeft. De wet moet daarin voorzien, dat de betrokken steden, gemeenten en deelgebieden gehoord worden.

(11) Een herindeling van het staatsgebied of delen van het staatsgebied moet door een staatsverdrag geregeld worden. De betrokken steden, gemeenten en deelgebieden moeten gehoord worden. Het staatsverdrag heeft de bevestiging middels een volksbeslissing, in ieder betrokken gebied, nodig.

(12) Als het staatsverdrag bepaalde deelgebieden betreft, kan de volksbeslissing op deze deelgebieden beperkt worden. Bij een volksbeslissing beslist de meerderheid van de afgegeven stemmen, als deze minstens een vierde deel van de, in het gebied levende, kiesgerechtigden omvat. De details worden door een wet geregeld. Het staatsverdrag heeft de toestemming van de staatsraad of van de koning nodig. De koning heeft een vetorecht.

Artikel 82 Noodtoestand (voorbereidingen ter verdediging)

(1) Wordt in deze grondwet of in een staatswet, over de verdediging en de bescherming van de bevolking, bepaald, dat wetsvoorschriften slechts volgens dit artikel toegepast mogen worden, dan is de toepassing, behalve in een toestand van verdediging, alleen dan mogelijk, als de staatsraad of de koning de noodtoestand vaststelt of als de raad of de koning de toepassing toegestemd heeft. De vaststelling van de noodtoestand heeft een twee derde meerderheid van de afgegeven stemmen van de staatsraad nodig.

(2) Tijdens een noodtoestand is de staatsraad, de president of de koning bevoegd om bondgenootschappen, met het hoofddoel om een vreedzame oplossing te vinden, af te sluiten.

Artikel 83 Waterwegen

(1) De Staat Koninkrijk Duitsland bezit in het gebied van zijn soevereiniteit de tot dan ontvangen Rijkswaterwegen.

(2) Het Koninkrijk Duitsland beheert de waterwegen door eigen instanties en doet dit naast de staatstaken van binnenvaart en zeevaart, die door wetten geregeld zijn.

(3) Bij het beheer, het uitbouwen, het nieuw aanleggen en de veranderingen van waterwegen moeten de behoeften van landsbeheer, het bedrijfsleven, dat van waterwegen gebruik maakt, en van de natuurbescherming in goede verstandhouding gerespecteerd worden.

Artikel 84 Straten en autowegen

(1) Het Koninkrijk Duitsland is in haar soevereiniteitsgebied de tot dan ontvangen Rijksautowegen, Rijksstraatwegen en Rijksstraten.

(2) Bij het beheer, het uitbouwen, het nieuw aanleggen en de veranderingen van de autowegen en straten moeten de behoeften van landsbeheer, het bedrijfsleven, dat van wegen gebruik maakt, en van de natuurbescherming in goede verstandhouding gerespecteerd worden.

Artikel 85 Binnenlandse Noodtoestand

(1) Noodwetten mogen de grondwet, als geheel of gedeeltelijk, niet opheffen, slechts alleen de toepasbaarheid van enige bepalingen van de grondwet beperken. Noodwetten kunnen noch het recht van ieder mens op leven noch het verbod om te folteren en de onmenselijke behandeling, noch het verbod op slavernij noch het verbod op de dwangarbeid inperken. Noodwetten zijn, op zijn hoogst, zes maanden na hun ingang nog geldig.

(2) Om een dreigend gevaar voor de bestendigheid van de Duitse staat of vrije basisorde van deze grondwet af te wenden, kan een verenigingen-van-gebieden die politie van andere verenigingen-van-gebieden te hulp vragen. Het toezicht over de taken van deze politie

wordt door de overkoepelende raad van de verenigingen-van-gebieden uitgeoefend, die de ondersteuning heeft gevraagd. De hulp van andere verenigingen-van-gebieden kan door de president of de koning verboden worden. Verder moet, als het gevaar er niet meer is, de hulp van deze politie beëindigd worden.

Artikel 86 Het geldig blijven van oudere rechten en oudere staatsverdragen

(1) Rechten uit de tijd van voor het ontstaan van het Koninkrijk Duitsland gelden, in zoverre ze niet in tegenspraak zijn met deze grondwet en de daaruit volgende wetten.

(2) De van Das Deutsche Reich afgesloten staatsverdragen, die op dingen betrekking hebben, waarvoor, volgens deze grondwet, nu de nieuwe Duitse Staat verantwoordelijk is, blijven, als ze naar algemene rechtsregels geldig zijn en blijven, onder voorbehoud van alle rechten en bezwaren van de betrokkenen en bij het behoud van de onbeperkte soevereiniteit van het Koninkrijk Duitsland geldig, totdat nieuwe staatsverdragen door de, volgens deze grondwet, bevoegde instanties afgesloten zijn of dat zij niet meer gelden op basis van andere, daarin beschreven, bepalingen.

(3) Verdragen, die door direkte of indirecte dwang, door gedrag, dat de goede zeden schendt, door misleiding of bedrog, geschiedsvervalsing of manipulatie van meningen ontstaan zijn, worden buiten beschouwing gelaten.

(4) Rechtsverdragen of internationale verdragen, die de welstand, de vrijheid of andere grondrechten en mensenrechten kunnen schenden, worden buiten beschouwing gelaten.

(5) Over meningsverschillen over het voortbestaan van recht als nieuw Duits recht beslist de koning.

(6) De koning beslist over het tijdstip, dat hij aanspraak maakt op de oude rechten van Das Deutsche Reich, als hij wil, dat op deze oude rechten aanspraak gemaakt kan worden.

(7) De koning beslist over het voortduren van alle staatsverdragen en ook alle internationale rechten en plichten.

Artikel 87 Oude vermogensrechten van Das Deutsche Reich

(1) Het vermogen van Das Deutsche Reich wordt principieel vermogen van de nieuwe Duitse Staat, als dat vermogen zich op het soevereine gebied van het Koninkrijk Duitsland bevindt.

(2) Met de aanspraak op de oude rechten van Das Deutsche Reich wordt alle vermogen van Das Deutsche Reich, vermogen van de nieuwe Duitse Staat, het Koninkrijk Duitsland.

Artikel 88 Het ingaan van de grondwet

(1) Deze grondwet gaat, met haar publicatie, in.

(2) Zij geldt voor alle mensen, die op het gebied van de Duitse staat hun vaste woonplaats hebben en zich schriftelijk tot deze grondwet bekend hebben. Bij de aanspraak op de oude rechten van Das Deutsche Reich geldt deze grondwet voor alle Duitsers.

(3) Zij die in het Koninkrijk Duitsland opgenomen willen worden, gehoorzamen aan deze grondwet, door bekentenis, loyaliteitsverklaring, gelofte of eed.

(4) De opname in de staat Koninkrijk Duitsland is voltrokken, als na een verzoek tot nationaliteit, na het slagen voor het nationaliteits-examen en na het succesvol beëindigen van de proeftijd op het soevereine gebied van de Duitse Staat, met de afgifte van de nationaliteitsoorkonde aangenomen wordt.

Artikel 89 De voorwaarden voor opname

(1) Voor het toelaten van de mogelijkheid tot een schriftelijke bekentenis van de grondwet van het Koninkrijk Duitsland, onderzoeken de koning of zijn bevoegde(n) de verzoeker. De details worden door een wet geregeld.

(2) Het begin van de opnameprocedure is een vormloos verzoek. In deze aanvraag moet het verzoek zelf, de voor- en achternaam (familienaam) van de verzoeker, de geboortedatum en -plaats, zijn nationaliteit en de datum van het verzoek voorkomen. Onder de aanvraag, de persoonlijke gegevens en de datum moet een handtekening van de aanvrager staan. Met deze aanvraag verklaart de verzoeker accoord te gaan met het afnemen van het nationaliteits-examen door gemachtigden van het bestuur van het Koninkrijk Duitsland.

(3) Een succesvolle opname wordt door een oorkonde, afgifte van een persoonlijke identiteitskaart en publicatie in het bevolkingsregister bevestigd.

Artikel 90 Het toepassingsgebied

(1) Deze grondwet geldt voor alle Duitsers, volgens de Rijks- en Nationaliteitswet, die in het gebied van Das Deutsche Reich, dat door de grenzen, volgens het geldend volkenrecht, gedefinieerd is, opgenomen zijn en zich nu tot deze grondwet schriftelijk bekennen, onbelangrijk in welke vorm en in de nie opgenomen zijn.uwe Duitse staat.

(2) Het staatsterritorium wordt in een bijlage getoond en wordt groter door toetreding.

(3) Deze grondwet is, met haar verkondiging, op 16 september 2012 in werking getreden.

Paragraaf IX:

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 91 Het begrip Duitser, opname, opnieuw opnemen

(1) Duitser is hij, die volgens de Rijks- en Nationaliteitswet von 22 juli 1913 de Duitse nationaliteit heeft of door opname in de nieuwe Duitse staat, volgens de geldende volkenrechtelijke opname, gekregen heeft.

(2) Voormalige Duitse onderdanen, waarvan, tussen 30 januari 1933 en 8 mei 1945, vanwege politieke, rassistische of religieuze redenen, de nationaliteit afgenomen is en hun afstammelingen moeten, op verzoek, weer in de Duitse staat opgenomen worden. Zij gelden als Duitse onderdanen, voorzover zij na 8 mei 1945 hun vaste woonplaats in het soevereine gebied van de Duitsland gekozen hebben en niet een tegengestelde wil geuit hebben.

Artikel 92 Ambtsgezag, invulling van de orde

(1) Tot aan de formatie van de staatsraad en het kiezen van de koning, berust de hoogste staatsmacht bij de hoogste Soeverein. Dit geldt ook voor Artikel 14.

(2) Tot aan de formatie van de staatsraad, berust bij de hoogste Soeverein de veranderingen en aanpassing van de grondwet aan de desbetreffende omstandigheden, de bepaling van wetten en hun verkondiging.

(3) Tot aan het inrichten van de staats-grondwet-rechtbank wordt de rechtspraak en de interpretatie van de grondwet uitsluitend door de hoogste Soeverein waargenomen. De hoogste Soeverein is tot aan de schepping van de staatsraad en het inrichten van de staats-grondwet-rechtbank, de hoogste rechter.

(4) Tot aan de schepping van de staatsraad berust bij de hoogste Soeverein het opperbevel van het leger, de garde, de politie en andere uitvoerende machten.

(5) Voor de keuze van de eerste staatsraad, de eerste raadszitting en de eerste raadsresident van het nieuwe Duitsland geldt de ,van de hoogste Soeverein te bepalen en te publiceren, kieswet.

(6) Zodra de burgers van het Koninkrijk Duitsland zich in het hele gebied van het koninkrijk nieuw georganiseerd hebben en de bekwaamheid verkregen hebben om de ambts- en regeringstaken naar behoren te vervullen, bepaald de hoogste Soeverein het tijdstip voor he kiezen van de koning en wordt hij direkt voor het aantreden van de koning van zijn, in dit Artikel genoemde, plichten ontslagen en geeft hij de, in dit Artikel genoemde, rechten op.

(7) Zodra, na het kiezen van de eerste koning, volgens de bepalingen van deze grondwet, de Duitse volkeren hun volledige onafhankelijkheid weer verkregen hebben, wordt dit Artikel 92 doelloos en moet dan direkt uit de grondwet van het Koninkrijk Duitsland genomen worden.

Noten:

- (A) *Door het volk gekozen grondwet*
- (B) *overschot = restbedrag*
- (C) *werken op vrijwillige basis = onbetaald vrijwilligerswerk*
- (D) *jurisdictie = rechtspraak*
- (E) *De rechtstæstand van een natuurlijk persoon uit het volk, burgerij of Deme heet in Nederland, waar geen standen (meer) zijn, burgerlijke staat.*
- (F) *De oorlogswetten = de verdedigingswetten*
- (G) *Het gaat hier niet om onbetaald vrijwilligerswerk.*
- (H) *Gewapende formaties = peletons*